

پیاوی ناو ههنجی کان ... شوان سه عید

پیاوکه ده ناسم هه میشه ته نیا یه،
که سه له زمانه قسه کردنی ته ناگات،
خه کی زه ربه ی په که نینیان به چیره کی
ئه وینداری ئه و ده ته
به زمانه کی قه ده غه قسه ده کات،
هه موو به ژکه به ووخساره کی غه مگینه وه دوا شه قامی شار ته ی ده کات و
ما ی ده سگیرانه که ی ناده زه ته وه.
پیاوکه ده ناسم به ته نیا قاو ده خواته وه
به ته نیا سه یری ئه سته ره کان ده کات
به ته نیا گو به ده نگی با ده گره ته.
پیاوکه ده ناسم، هه نده به خراپی جه یان هه شتوو،
ئه واران که خه ی و خه ی ده مهنه ته وه،
له گه به باو شه که هه ناسه ی سارد و
په دوو ده ست فرمه سه کی گهرم
پیاوکه ده ناسم گه غه ریب ده به ته،
که سه نا به ته ئازاره کان ی به کات
به گهرانی،
خه ونه کان ی له سه ره دیواره کان ی شار
بنوسه ته وه
پیاوکه ده ناسم، زستانه نییه، پایی نییه،
داها تووی نییه،
ئه لبوومی نییه،
نا توانه ته به ژه ته ناو ئه واران ی که سه که وه
پیاوکه ده ناسم شوو شه عه تره کی ژاو
له به ابردووی که کدا و
ئه سته له بیری که سدا نه ماو،
پیاوکه ده ناسم
به ژهر وونا کی مانگدا ته ده په ته ته
به ناو به شه با دا ده واته
به ناو که نا نه کان ی ته نیا ییدا، به لای هه وره کان
ده گه ته ته وه
پیاوکه ده ناسم، له ناو یه که که له قه میسه کان ی

مندا يه،
 پياو يک خوښی سوور به سړ سينگيدا هه واسراوه
 ژبه کا نې به زحمه تېکې زه به به د کات
 پياو يک د ناسم مندا ي دوو مې دايکم و
 ناسنام ي مې له باخه دايه و
 له گگې سيي کا نې منده هه ناسه د دات
 تېها و تېها مې هم درې به بکم
 به م: هه سه وه،
 به م: م وه
 پې به به يانې کا تېک خه هه دت
 نازار کا نت که تا بيان په ها توو،
 نه و کچې چاو کا نې قاو يې بوو، جې هه شتي
 د گگه توه
 نه و کچې پې نه کا نې باريک بوون، ونې کردی،
 ديد زیت وه
 پې به م:
 به يانې دايکت کيسې د رمانه کا نې
 فو د دا و
 وک جاری جاران به يانې زوو عه باکې د دا
 به سړيا و
 به پې خې دچت له بازارې قيسې کړي کن
 ماست و سه وزه و ميوه د که ت!
 پياو يک هه يې مې بمر، به رواړي له دايکبوونې
 خې بيرد چته وه
 ژبه کا نې هه فته نا ناسه توه
 قچې قيسه کې به هه د دات خات
 پياو يک هه يې مې نه بم،
 حوسه ي نيه له به رده مې هه لانه ي پاساريه کدا
 بوسته
 ناو به گوې به رپ نه رکان بدات وه
 پياو يک هه يې، مې نه بم
 که س نيه فرم سکی بسه ت، که س نيه دې
 بدات وه،
 که س نيه له بن گوې هاوار بکا و
 د نگی هه زاران هه نهجی بير به رته وه
 پياو يک هه يې مې بمر،
 شانی، له که لې گه ي مردوه کان گیر د بهت و

سەبەرەكەى كەى كەى دەبەتەو و
ئىتر بە ئارامى دەنو و
بەتە نىشتى مەركى مەو،
هەموو ئازار و بەدبەختىە كەنى بىردەچەتەو.

“شوان سەعید”